

Sygn. akt II K 279/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2016r.

Sąd Rejonowy w G. - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bogumiła Dzieciołowska

Protokolant: sekr. sąd. Ewelina Fabińska

przy udziale Asesora M. S.

po rozpoznaniu w dniach 17 maja 2016 r., 26 lipca 2016 r., 18 listopada 2016 r.

sprawy karnej

Z. S. - syna F. i A. z domu S. , ur. (...) w T., PESEL (...), aktualnie przebywającego w Zakładzie Karnym w K., obywatelstwa polskiego, karanego

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 5 stycznia 2015 roku około godz. 13:30 w G. przy ulicy (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem w ten sposób, że po uprzednim zerwaniu kłódki zabezpieczającej drzwi wejściowe do pomieszczenia piwnicznego z jego wnętrza dokonał zabrania w celu przywłaszczenia metalowego zlewozmywaka dwukomorowego z przytwierdzoną do niego baterią sztorcową o wartości 100 zł na szkodę P. B., lecz zamiaru swojego nie osiągnął z uwagi na ujęcie przez pokrzywdzonego, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu w terminie od dnia 16 grudnia 2012 roku do dnia 17 lipca 2013 roku kary siedmiu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej na mocy wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 12 listopada 2012 roku za czyn z art. 279 § 1 kk w zw z art. 64 § 2kk oraz odbyciu od 14 czerwca 2009 roku do dnia 14 sierpnia 2010 roku kary jednego roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej na mocy wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 8 grudnia 2008 roku o sygn. akt (...) za czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1kk;

tj. o czyn z art. 13 § 1kk w zw z art. 279 § 1 kk w zw z art. 64§ 2kk;

II. w dniu 30 stycznia 2015 roku około godz. 5.20 w G. przy ulicy (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem , gdzie po uprzednim ułamaniu skobla wychodzącego ze ściany na którym była zawieszona kłódka zabezpieczająca drzwi wejściowe do piwnicy (...) z wnętrza piwnicy nic nie zabrakł w celu przywłaszczenia gdyż został ujęty przez pracownika gospodarczego, czym działał na szkodę M. C., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu w terminie od dnia 16 grudnia 2012 roku do dnia 17 lipca (...). kary siedmiu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej na mocy wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 12 listopada 2012 r. za czyn z art. 279 § 1kk w zw. z art. 64 § 2 kk oraz odbyciu od 14 czerwca 2009 roku do dnia 14 sierpnia 2010 roku kary jednego roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej na mocy wyroku Sadu Rejonowego w G. z dnia 8 grudnia 2008 roku o sygn.. akr (...) za czyn z art. 279 § 1 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

tj. o czyn z art. 13 § 1kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64§ 2kk;

III. w dniu 30 stycznia 2015 roku około godziny 5.20 w G. przy ul. (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem, gdzie po uprzednim ułamaniu skobla wychodzącego ze ściany na którym była zawieszona kłódka zabezpieczająca drzwi wejściowe do piwnicy (...) z wnętrza piwnicy nic nie zabrakł w celu przywłaszczenia gdyż został ujęty przez pracownika gospodarczego, czym działała szkodę K. P., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu

w terminie od dnia 16 grudnia 2012r. do dnia 17 lipca 2013r. kary siedmiu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej na mocy wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 12 listopada 2012r. za czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk oraz odbyciu od 14 czerwca 2009 r. do dnia 14 sierpnia 2010r. kary jednego roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej na mocy wyroku Sadu rejonowego w G. z dnia 8 grudnia 2008 roku o sygn.. akt (...) za czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

tj. o czyn z art. 13 § 1kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2kk

ORZEKA:

1. oskarżonego **Z. S.** uznaje za winnego czynu zarzuconego mu w punkcie I aktu oskarżenia, z tym ustaleniem iż oskarżony swym zachowaniem bezpośrednio zmierzał do zaboru w celu przywłaszczenia zlewozmywaka dwukomorowego wraz z baterią sztorcową o wartości 100 zł na szkodę P. B., jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na ujęcie go przez pokrzywdzonego, a ponadto z tym ustaleniem iż czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi, tj. za winnego czynu z art. 13 § 1 kk w zw. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 64 § 2 kk;
2. oskarżonego **Z. S.** uznaje za winnego czynu zarzuconego mu w punkcie II aktu oskarżenia, z tym ustaleniem iż oskarżony swym zachowaniem bezpośrednio zmierzał do zaboru w celu przywłaszczenia rzeczy znajdujących się w piwnicy (...) na szkodę M. C., jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na ujęcie go przez pracownika gospodarczego A. C. (1), a ponadto z tym ustaleniem iż czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi, tj. za winnego czynu z art. 13 § 1 kk w zw. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 64 § 2 kk;
3. oskarżonego **Z. S.** uznaje za winnego czynu zarzuconego mu w punkcie III aktu oskarżenia, z tym ustaleniem iż oskarżony swym zachowaniem bezpośrednio zmierzał do zaboru w celu przywłaszczenia rzeczy znajdujących się w piwnicy (...) na szkodę K. P., jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na ujęcie go przez pracownika gospodarczego A. C. (1), a ponadto z tym ustaleniem iż czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi, tj. za winnego czynu z art. 13 § 1 kk w zw. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 64 § 2 kk;
4. ustala, iż czyny przypisane oskarżonemu **Z. S.** w punktach 1, 2 i 3 wyroku zostały popełnione w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności i stanowiły ciąg trzech występków z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, za który w myśl art. 91 § 1 kk i art. 14 § 1 kk po zastosowaniu art. 64 § 2 kk na podstawie art. 283 kk wymierza oskarżonemu **Z. S.** karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
5. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w G.) na rzecz adw. A. S. kwotę 672 (sześćset siedemdziesiąt dwa) złote plus należny podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;
6. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, zaś wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 279/15

UZASADNIENIE

W dniu 5 stycznia 2015 r. ok. godz. 13:30 Z. S. wszedł do kamienicy przy ul. (...) w G.. Następnie zszedł do pomieszczeń piwnicznych i tam w nieustalony sposób otworzył kłódkę zabezpieczającą drzwi do piwnicy użytkowanej przez P. B.. Mężczyzna spośród przedmiotów przechowywanych w piwnicy wybrał zlew dwukomorowy wraz z baterią o wartości 100 zł, który zamierzał zabrać ze sobą.

W tym czasie do piwnicy schodził P. B.. Mężczyzna zauważył, iż drzwi do jego piwnicy były otwarte, a kłódka zabezpieczająca leżała na podłodze przed wejściem. P. B. wszedł do swojej piwnicy i wewnątrz zastał Z. S., który trzymał pod ręką zlew dwukomorowy. Wówczas P. B. wezwał na miejsce funkcjonariuszy policji.

Z. S. został wówczas zatrzymany, zaś przeprowadzone badanie wykazało u niego 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

/dowody: wyjaśnienia oskarżonego – k. 108, częściowo k. 20v, zeznania P. B. – k. 2 – 4, 21v, opinia z zakresu badań mechanoskopijnych – k. 99 – 100, protokół oględzin miejsca – k. 6 – 7v, protokół zatrzymania osoby – k. 13 – 13v, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości – k. 15 – 15v./

W dniu 30 stycznia 2016 r. we wczesnych godzinach rannych Z. S. przebywał w budynku wielorodzinnych przy ul. (...) w G..

/dowody: wyjaśnienia oskarżonego – k. 108./

Z. S. zamierzał włamać się do piwnic w tym budynku i zabrać metalowe przedmioty celem ich sprzedaży i zdobycia w ten sposób środków na życie oraz na leki. W tym celu przy użyciu metalowych obcęży ułamał skobele od klódek zabezpieczających drzwi do piwnic (...) (użytkowanej przez M. C.) i 22 (użytkowanej przez K. P.. Właściciele piwnic przechowywali w nich różne przedmioty, w tym stare donice, opony, narzędzia.

/dowody: wyjaśnienia oskarżonego – k. 108, zeznania A. C. (2) – k. 51 – 52, k. 259v – 260, zeznania K. P. – k. 261v, 68v, zeznania M. C. – k. 262, 54 – 55v, protokół oględzin miejsca – k. 53 – 53B, protokół zatrzymania rzeczy – k. 46 – 48, protokół oględzin rzeczy – k. 58 - 61./

W tym samym czasie, tj. około godz. 5:20 do tego budynku zmierzał pracownik gospodarczy A. C. (1), który zauważył zapalone światło w korytarzu piwnicznym. Wówczas z zewnątrz podszedł do okna, przez które zauważył, iż Z. S. przecinał skobele od klódek zabezpieczających drzwi do piwnic. A. C. (1) zaalarmował mieszkańców budynku i z jednym z nich zszedł do piwnicy, a następnie na miejscu oczekiwał na przyjazd wezwanych przez jednego z mieszkańców funkcjonariuszy policji, uniemożliwiając tym samym Z. S. zabór przedmiotów znajdujących się w piwnicach oraz ucieczkę.

/dowody: zeznania A. C. (2) – k.51 – 52, 259v – 260, zeznania A. D. – k. 109v, zeznania M. C. – k. 54 – 55v/

Z. S. ma (...) lat, legitymuje się wykształceniem zawodowym, z zawodu jest (...). W trakcie postępowania sądowego przebywał w zakładzie karnym, przed osadzeniem przebywał w (...)w K. i utrzymywał się ze środków pomocy społecznej, zaś wcześniej utrzymywał się z prac dorywczych.

/dowody: dane osobopoznawcze – k. 20, 107-107v

Z. S. w przeszłości był wielokrotnie karany sądownie, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu, m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 8 grudnia 2008 r., sygn. akt (...) za czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 14 czerwca 2009 r. do 14 sierpnia 2010 r.

/dowody: informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k.279 – 279v, odpisy wyroków – k. 35 – 41v./

Z. S. składając wyjaśnienia w dniu 6 stycznia 2015 r. po przedstawieniu mu zarzutu dotyczącego czynu z dnia 5 stycznia 2016 r. wyjaśnił, iż w dniu poprzednim szukał puszek na złom. Dalej wyjaśnił, iż przy ul. (...) zszedł do pomieszczeń piwnicznych. Naprzeciwko pomieszczenia pralni przy drzwiach do jednej z piwnic zauważył otwartą klódkę przewieszona przez skobel. Relacjonował, iż zdjął klódkę, po otwarciu drzwi odwiesił ją na skobel, po czym wszedł do wnętrza piwnicy. Wewnątrz zaczął oglądać stary zlewozmywak, a wówczas do piwnicy wszedł nieznany mężczyzna, najprawdopodobniej właściciel piwnicy, który wezwał na miejsce policję. Dodał, iż chciał ten zlewozmywak zabrać i następnie oddać go na złom.

Składając po raz kolejny wyjaśnienia w toku postępowania przygotowawczego w dniu 27 marca 2015 r. oskarżony wyjaśnił, iż treść wszystkich zarzuconych mu czynów, była dla niego zrozumiała, a nadto przyznał się do ich popełnienia. Dodał, iż przez wiele lat był bez stałej pracy i nie miał z czego żyć, a nadto chorował. Wyjaśnił również, iż włamania których chciał dokonać, zrobił po to, aby zabrać jakieś metalowe przedmioty i je sprzedać, a w ten sposób

zdożyć pieniądze na życie i lekarstwa. Wyjaśnił również, iż został do tego przymuszony przez los. Dodał, iż w końcu stycznia 2015 r. przeszedł amputację lewej nogi.

Kończąc swe wyjaśnienia w dniu 27 marca 2015 r. raz jeszcze przyznał się do wszystkich zarzuconych mu czynów i poprosił o łagodny wymiar kary.

W toku postępowania sądowego oskarżony zmienił treść swoich wyjaśnień i podczas rozprawy w dniu 19 maja 2016 r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

W odpowiedzi na pytanie prokuratora wyjaśnił, iż nie było takiej sytuacji, żeby ktoś go złapał na kradzieży zlewozmywaka. Odnośnie tej sytuacji wskazał, iż ze znajomym bezdomnym piło piwo na podwórzu. Wówczas znajomy bezdomny poszedł, zaś on został między podwórkiem a bramą. Dalej opisywał, iż w to miejsce przyszedł mężczyzna, wszedł do piwnicy, wyszedł i od razu podszedł do niego, rzucił się na niego agresywnie i go pobił. Oskarżony opisywał, iż ów mężczyzna przewrócił go, kilka razy kopnął. Nie pozwolił mu wyjść tylko od razu zadzwonił po policjantów. Następnie oskarżony relacjonował, iż został zabrany i przesłuchany na policji.

Z kolei w odniesieniu do zdarzeń na ul. (...) wyjaśnił, iż od trzech dni tam spał, bo nie płacił za mieszkanie i został wyrzucony. Wskazał, iż wcześniej spał na korytarzu, ale dozorca wyganiał go. Jednocześnie wyjaśnił, iż nie znał dozorca i nie wiedział, czy w dniu rozprawy stawił się w sądzie jako świadek. Wedle relacji oskarżonego ktoś zadzwonił do Straży Miejskiej. Nadto poprosili go, żeby wyszedł i poszedł do następnej klatki, jednakże później jakiś pan mówił mu, że jak będzie chciał iść spać, to go wpuści.

Oskarżony zaprzeczył jakoby próbował otworzyć skoble od piwnicy. Wyjaśnił, iż w tym dniu, w którym zabrała go policja, to już nie mógł chodzić, bowiem był taki chory. Wyjaśnił również, iż policja go zabrała, a dozorca mówił, że widział jak coś kradnie. Zdaniem oskarżonego dozorca niesłusznie go oskarżył. Oskarżony wyjaśnił przy tym, iż nie wie, czy były wyłamane skoble i nie wie również, czy ktoś był w piwnicach. Wyjaśnił, iż ów mężczyzna, który go wpuścił to mówił, że jak będzie wychodził to tak, żeby go nikt nie widział z mieszkańców. Następnie wskazał, iż nie był przesłuchiwany do tej sprawy przez policję. Wskazał, iż umie czytać i pisać i zastanawia się, gdzie miałby być przesłuchany, gdyż został zawieszony do szpitala do G..

W odpowiedzi na pytanie obrońcy oskarżony wyjaśnił, iż nie wchodził do piwnic, był tylko w głównym wejściu.

Z kolei w odpowiedzi na pytanie sądu oskarżony wyjaśnił, iż w K. przyjechała do niego policja z G. i kazali mu podpisać coś i mówili przy tym „Ty taki chory a takie numery robiłeś”. Wskazał przy tym, iż nie wie, co mu kazali mi podpisać, bo tego nie czytał, a jednocześnie stwierdził, iż to musiało być „coś z tymi ryglami”.

Po odczytaniu pierwszych wyjaśnień z postępowania przygotowawczego z k. 20 oskarżony potwierdził, iż są to jego wyjaśnienia. Wskazał, iż mogło tak być, że jak pił piwo, to zszedł na dół, jednakże zatrzymany przez tego pana został w bramie. Jednocześnie w odpowiedzi na pytanie prokuratora wyjaśnił, iż wtedy mówił prawdę, ale zaznaczył iż w czasie rozprawy też mówił prawdę, ale nie skojarzył jak to było. Dodał, iż jeżeli by chciał wziąć ten zlewozmywak, to na pewno na złom. Podkreślił, iż piwnica była otwarta. Jego zdaniem ktoś tam przebywał w piwnicy, albo chciał tam przebywać. Z kolei w odpowiedzi na pytanie obrońcy, oskarżony wyjaśnił, iż być może ktoś go zastał w piwnicy, ale zatrzymał go w bramie, bo w bramie został pobity. Wskazał, iż nie miał przy sobie zlewozmywaka. Przyznał, iż wypił wtedy pół wina i pół piwa, ale był trzeźwy.

Po odczytaniu kolejnych wyjaśnień z k. 107 – 108 oskarżony nie podtrzymał złożonych wyjaśnień. Wskazał, iż ci panowie przyjechali z G. i podpisał jedynie dokument, z którego wynikało, jakie przedstawiono mu zarzuty. Wskazał, iż przy tej czynności była obecna pielęgniarka, ale nie pamiętał, jak się nazywała.

Po okazaniu k. 108 oskarżony potwierdził, iż widnieje tam jego podpis, podobnie jak na k. 103 – 105 i 107-108v. Pomimo tego oskarżony podkreślał, iż podpisywał, ale nie był przesłuchiwany. Wskazał, iż nie czytał tych dokumentów, a miał je tylko podpisać.

W odpowiedzi na pytanie prokuratora oskarżony wyjaśnił, iż w tym czasie mieszkał jeszcze na N. tj. 6.01.2015r. a w połowie stycznia miał zapłacone za mieszkanie. Z kolei od 15.01.2015r. tam już nie mieszkał i dopiero zaczął mieszkać w piwnicach na (...).

Sąd dał wiarę oskarżonemu **Z. S.** w zakresie w jakim przyznawał się do zarzuconych mu czynów, bowiem w tym zakresie korespondowały z zeznaniami P. B., A. C. (1), A. D., opinią z zakresu badań mechanoskopijnych, a nadto okolicznościami zatrzymania oskarżonego w dniach 5 i 30 stycznia 2016 r.

W szczególności w zakresie **pierwszego z zarzuconych oskarżonemu czynów**, sąd dał wiarę jego wyjaśnieniom z dnia 27 marca 2015r., w których przyznał się do usiłowania kradzieży z włamaniem do piwnicy przy ul. (...), bowiem w tym zakresie korespondowały z zeznaniami **P. B.** w zakresie, w jakim sąd uznał je za wiarygodne Ponadto sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego z dnia 5 stycznia 2015 r. w części, w jakiej relacjonował iż zszedł do pomieszczeń piwnicznych przy ul. (...) i wszedł do jednej z piwnicy, skąd zamierzał zabrać dwukomorowy zlewozmywak, a następnie został ujęty przez właściciela piwnicy i zatrzymany przez policję, bowiem w tym zakresie również były zgodne z zeznaniami P. B., a nadto ostatecznie zostały podtrzymane przez oskarżonego podczas rozprawy.

Sąd nie dał natomiast wiary oskarżonemu w zakresie, w jakim składając wyjaśnienia w dniu 5 stycznia 2015 r. oraz podczas rozprawy utrzymywał, iż kłódka do pomieszczenia piwnicznego nie była zamknięta, a jedynie przewieszona przez skobel. Zauważyć bowiem należało, iż oskarżonemu postawiono zarzut kradzieży z włamaniem. Nielogiczne było zatem, by w sytuacji gdyby oskarżony dostał się do piwnicy bez pokonania zabezpieczeń, nie podniósł tej okoliczności w trakcie przesłuchania w dniu 27 marca 2015 r., tym bardziej iż wbrew relacji oskarżonego co do sposobu przeprowadzenia czynności przesłuchania, to z zeznań funkcjonariusza R. P. wynikało, iż oskarżony był komunikatywny i wypowiadał się swobodnie.

Ponadto wyjaśnienia oskarżonego negujące otwarcie zamkniętej na klucz kłódki pozostawały w całkowitej sprzeczności z zeznaniami **P. B.**. Otóż z jego relacji wynikało, iż kluczami do piwnicy dysponowali wyłącznie członkowie jego rodziny, a nadto świadek był pewny tego, że piwnica była zamknięta na kłódkę. Zauważyć należało, iż jego zeznania w tym zakresie były stanowcze i konsekwentne w toku całego postępowania, wobec czego sąd nie miał wątpliwości co do ich wiarygodności. Należało również wziąć pod uwagę, iż z **opinii z zakresu badań mechanoskopijnych** wynikało, że rygiel blokujący owej kłódki mógł być przesuwany w obudowie kłódki przy użyciu wytrychów, zaś sąd w pełni podzielił wnioski płynące z opinii, bowiem została przygotowana przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę oraz doświadczenie zawodowe, a nadto była jasna, logiczna, wewnętrznym niesprzeczna.

Okoliczność wskazująca na możliwość otwierania tej kłódki przy pomocy narzędzi innych niż właściwe dla niej klucze w pełni korespondowała z zeznaniami P. B. wskazującymi na to, że przed wejściem oskarżonego do pomieszczeń piwnicznych kłódka musiała być zamknięta, a w konsekwencji iż do jej otwarcia doszło na skutek nieuprawnionego działania oskarżonego. Wprawdzie w toku postępowaniu nie zabezpieczono żadnych narzędzi, które mogły służyć do otwarcia tej kłódki, jednakże okoliczność ta nie wykluczała bynajmniej, iż oskarżony takimi narzędziami nie dysponował. Zauważyć należało, iż oskarżony mógł bardzo łatwo pozbyć się wytrychu zaraz po otwarciu kłódki, a nadto w sprawie nie przeprowadzono przeszukania osoby oskarżonego (takowy protokół nie znajduje się w aktach sprawy), a zatem nie sposób wykluczyć również, iż oskarżony mógł się go pozbyć w późniejszym czasie.

Nadto sąd nie dał wiary oskarżonemu w zakresie, w jakim utrzymywał podczas rozprawy, iż w dniu 5 stycznia 2015 r. nie został złapany na kradzieży zlewozmywaka, nie schodził do pomieszczeń piwnicznych przy ul. (...), a jedynie pił piwo w bramie z kolegami i został pobity przez mężczyznę, który wyszedł z piwnicy. Były one bowiem sprzeczne z jego wcześniejszymi wyjaśnieniami, a nadto zeznaniami **P. B.**. Zauważyć należało, iż oskarżony do protokołu zatrzymania nie zgłaszał żadnych informacji o rzekomym pobiciu, następnie składając dwukrotnie wyjaśnienia w toku postępowania przygotowawczego również o tym nie wspominał, a wreszcie przed sądem po odczytaniu wcześniejszych wyjaśnień przyznał, iż po wypiciu piwa jednak mógł zejść do piwnicy.

W tym miejscu w zakresie zeznań **P. B.** wskazać jeszcze należało, iż jego zeznania były co do zasady konsekwentne i logiczne, a nadto korespondowały z dowodami w postaci protokołu zatrzymania oskarżonego oraz opinii z zakresu badań mechanoskopijnych, a zatem sąd w znaczącej części uczynił je podstawą ustaleń faktycznych w sprawie. Sąd nie dał jedynie wiary zeznaniom świadka złożonym podczas rozprawy, w których wskazywał, iż oskarżony złapany na gorącym uczynku tłumaczył się tym, iż ktoś kazał mu tam posprzątać, a ponadto iż wcześniej przygotował sobie do wyniesienia inne przedmioty poza zlewozmywakiem. Na tego rodzaju okoliczności świadek nie wskazywał bowiem w toku postępowania przygotowawczego, zaś zgodnie z zasadami logiki szczegóły zdarzeń zacierają się w pamięci wraz z upływem czasu, a nie odwrotnie. W konsekwencji sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania świadka złożone w toku postępowania przygotowawczego, zaś z rozprawy w takim zakresie, w jakim pokrywały się z jego wcześniejszymi depozycjami.

Z kolei w zakresie **drugiego i trzeciego z zarzuconych czynów**, sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego **Z. S.** z dnia 27 marca 2015 r., w których w pełni potwierdzał swoje sprawstwo. Wprawdzie oskarżony nie opisał wówczas okoliczności ich popełnienia, jednakże potwierdził te ujęte w opisie zarzutów, a nadto jego wyjaśnienia nie ograniczyły się do werbalnego przyznania się, lecz oskarżony wskazał również na motywy swoich działań, do których zaliczył chęć zdobycia środków na życie i lekarstwa, zaś sąd nie miał żadnych podstaw by je kwestionować. Niemniej jednak najistotniejsze było, iż oskarżony w tych wyjaśnieniach wyraźnie wskazał, iż każdorazowo w ramach zarzuconych mu czynów przyświecał mu zamiar włamania celem zaboru metalowych przedmiotów, które nadawałyby się do sprzedaży, zaś jego depozycje w tym zakresie w pełni korespondowały z zeznaniami świadków **A. C. (3)**, **A. D.** oraz okolicznościami zatrzymania oskarżonego. Podkreślić przy tym należało, iż z zeznań świadka **R. P.** wynikało, że składając wyjaśnienia w dniu 27 marca 2015 r. oskarżony miał zachowaną swobodę wypowiedzi, a w protokole ujęto relację oskarżonego. Zdaniem sądu zeznania tego świadka polegały na prawdzie, bowiem były jasne, rzeczowe, a co więcej świadek nie miał żadnego „interesu”, by uzyskać od oskarżonego depozycje określonej treści – nie był funkcjonariuszem zaangażowanym w sprawę, a wykonywał jedynie czynności w ramach pomocy innej jednostce.

Z kolei z zeznań wspomnianego świadka **A. C. (1)** jasno wynikało, iż widział przez okno budynku przy ul. (...) oskarżonego, który nożycami przecinał skoble od klódek zabezpieczających drzwi wejściowe do piwnic. Świadek nie miał wątpliwości, iż mężczyzną, którego widział przez okno był ten sam mężczyzna, który na miejscu został zatrzymany przez policję i który był obecny podczas rozprawy w charakterze oskarżonego. Ponadto zeznania świadka były co do zasady konsekwentne, a wobec faktu iż świadek nie miał żadnego interesu w bezpodstawnym obciążeniu nieznanego mu człowieka, sąd uznał je za wiarygodne. Sąd dostrzegł przy tym pewną niespójność w relacji świadka – otóż składając zeznania w postępowaniu przygotowawczym świadek wskazał, iż przy zatrzymanym mężczyźnie funkcjonariusze policji ujawnili worek, w którym znajdowały się te same nożyce, którymi przecinał skoble, zaś przed sądem utrzymywał, iż poszukiwano tychże nożyc, które ostatecznie nie zostały odnalezione. Sąd doszedł do wniosku, iż na prawdzie polegały pierwsze zeznania świadka, bowiem zostały złożone bezpośrednio po zdarzeniu, a nadto w pełni korespondowały z protokołem oględzin rzeczy zabezpieczonych od **Z. S.** Jednocześnie w ocenie sądu zeznania świadka złożone przed sądem nie wynikały z woli wprowadzenia sądu w błąd, lecz z niepamięci spowodowanej znacznym odstępem czasu pomiędzy zdarzeniem a rozprawą, a okoliczność ta nie dyskwalifikowała jego zeznań w pozostałym zakresie. Nadto sąd dostrzegł również, że już przed sądem świadek wskazywał, iż gdy postanowił sprawdzić drugie wejście do piwnicy, już po ujęciu oskarżonego, spotkał innego mężczyznę wychodzącego z korytarza piwnicznego, jednakże okoliczność ta nie miała znaczenia dla ustaleń sądu w zakresie sprawstwa oskarżonego. Raz jeszcze przypomnieć należało, iż świadek rozpoznał oskarżonego jako mężczyznę przecinającego skoble, którego widział przez okno, zaś sam oskarżony potwierdził swoje sprawstwo w dniu 27 marca 2015 r.

Jednocześnie wskazane wyjaśnienia oskarżonego i zeznania **A. C. (1)** w pełni korespondowały z zeznaniami świadka **A. D.**, która jako funkcjonariusz policji przybyła na miejsce zdarzenia i rozmawiała z oskarżonym oraz świadkiem. Niewątpliwie wiarygodność tych zeznań wzmacniał fakt, iż świadek zeznawała na okoliczności związane z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych w charakterze funkcjonariuszy Policji.

Sąd nie miał również wątpliwości co do wiarygodności zeznań świadków **K. P. i M. C.**, bowiem były jasne, logiczne, wewnętrznie niesprzeczne i konsekwentne.

W konsekwencji przeprowadzonej analizy sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego **Z. S.** złożonym podczas rozprawy, w których przeczył swojemu sprawstwu i wskazywał, że został zatrzymany tylko dlatego, że nocował w tym miejscu na klatce schodowej, bowiem pozostawały w całkowitej sprzeczności z jego wyjaśnieniami z dnia 27 marca 2015 r., jak i z omówionym powyżej materiałem dowodowym i zdaniem sądu stanowiły przyjętą przez oskarżonego linię obrony.

Sąd dał wiarę **pozostałym dowodom** m.in. z dokumentów i protokołów zebranych w toku postępowania przygotowawczego i sądowego, uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując powodów do poddania w wątpliwość ich autentyczności. Nadto zostały one sporządzone przez osoby uprawnione, zgodnie z obowiązującymi przepisami i procedurą, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich autentyczności.

Prokurator zarzucił oskarżonemu popełnienie trzech czynów z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. 64 § 2 kk szczegółowo opisanych w akcie oskarżenia.

Zdaniem sądu zgromadzony materiał dowodowy w szczególności w postaci wyjaśnień oskarżonego w zakresie, w jakim sąd obdarzył je walorem wiarygodności, w powiązaniu z zeznaniami świadków P. B., A. C. (1), A. D. oraz okolicznościami zatrzymania oskarżonego w dniach 5 i 16 stycznia 2015 r. pozwalał na ustalenie, iż oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów.

Jednocześnie w ocenie sądu opisy zarzucanych czynów wymagały uzupełnienia o ustalenie, iż swym zachowaniem oskarżony bezpośrednio zmierzał do zaboru w celu przywłaszczenia określonych rzeczy, jednakże swego zamiaru nie osiągnął z uwagi na ujęcie go przez P. B. (w zakresie czynu przypisanego w punkcie 1 wyroku) oraz przez A. C. (1) (w zakresie czynów przypisanych w punktach 2 i 3 wyroku).

W zakresie czynu przypisanego w punkcie 1 wyroku sąd za aktem oskarżenia powielił w opisie czynu, że oskarżony zerwał kłódkę, ale jest to określenie nieprecyzyjne i może wymagać korekty w postępowaniu odwoławczym. Niewątpliwie było bowiem, iż oskarżony dostał się do piwnicy po pokonaniu w nieustalony sposób zabezpieczenia w postaci zamkniętej kłódki.

Z kolei w odniesieniu do czynów przypisanych w punktach 2 i 3 wyroku okoliczność, iż oskarżony został zatrzymany poza piwnicami i nie miał przy sobie żadnych przedmiotów pochodzących z tym pomieszczeń nie sprzeciwiała się uznaniu, że pokonał zabezpieczenia w postaci kłódek w celu dokonania zaboru znajdujących się w nich przedmiotów. Oceny kwalifikacji danego czynu dokonuje się bowiem poprzez pryzmat zamiaru towarzyszącego sprawcy, zaś z wyjaśnień oskarżonego z dnia 27 marca 2015 r. w powiązaniu z zeznaniami świadka A. C. (1) oraz okolicznościami zatrzymania oskarżonego, jasno wynikało, iż zamiarem oskarżonego było dokonanie kradzieży znajdujących się wewnątrz przedmiotów, zaś osiągnięcie tego celu możliwe było po przełamaniu zabezpieczeń w postaci kłódek zabezpieczających drzwi wejściowe do piwnic. Nie sposób nawet wyobrazić sobie jaki inny cel mógłby przyświecać sprawcy, który dokonuje sforsowania skobli od kłódek do dwóch piwnic.

Jednocześnie zdaniem sądu czyny oskarżonego z dnia 30 stycznia 2015 r. nie mogły zostać zakwalifikowane jako usiłowanie nieudolne z art. 13 § 2 kk, bowiem w piwnicach znajdowały się rzeczy, które mogły stanowić przedmiot zaboru, a okoliczność iż w subiektywnym odczuciu świadka K. P. były to przedmioty bezwartościowe, nie zmieniała tej oceny.

Jednocześnie zważywszy na charakter czynów, okoliczności ich popełnienia oraz wartość przedmiotów, jakich zaboru zamierzał dokonać oskarżony (metalowe przedmioty celem ich sprzedaży) sąd doszedł do wniosku, iż należało je kwalifikować jako wypadki mniejszej wagi z art. 283 kk.

Sąd ustalił ponadto, iż wszystkie przypisane czyny zostały popełnione w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 2 kk z uwagi na wcześniejsze odbywanie w okresie od 14 czerwca 2009 r. do 14 sierpnia 2010 r. przez oskarżonego kary w sprawie Sądu Rejonowego w G., sygn. akt (...) orzeczonej za czyn 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Wreszcie sąd ustalił również, iż wszystkie te czyny zostały popełnione w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności.

W konsekwencji sąd uznał oskarżonego winnym ciągu trzech występków z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 64 § 2 kk.

W zakresie okoliczności wpływających obciążająco na wymiar kary sąd uwzględnił dotychczasową wielokrotną karalność oskarżonego oraz okoliczność, iż odpowiadał w warunkach recydywy, a w odniesieniu do pierwszego z czynów działanie pod wpływem alkoholu.

Z kolei jako okoliczność łagodzącą sąd potraktował trudną sytuację życiową, w jakiej znalazł się oskarżony oraz fakt, iż wszystkie zarzucone mu czyny zakończyły się na etapie usiłowania.

W konsekwencji w myśl art. 91 § 1 kk i art. 14 § 1 kk po zastosowaniu art. 64 § 2 kk sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności. Wymierzona kara w ocenie sądu nie jest zbyt surowa i jest wystarczająca dla zabezpieczenia funkcji zapobiegawczej, represyjnej, jak i wychowawczej. Zdaniem sądu w obliczu wskazanych okoliczności łagodzących i obciążających kara w takim wymiarze jest adekwatna do wagi popełnionych czynów oraz stopnia zawinienia oskarżonego.

Dalej sąd zważył, że pomimo iż zachodziły formalne przesłanki do warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności, sąd nie zdecydował się na skorzystanie z tej instytucji, bowiem nie dopatrył się w stosunku do oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej z uwagi na konsekwentnie negatywną postawę oskarżonego do obowiązujących norm prawnych. Orzekając karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, sąd miał na względzie jej indywidualno-prewencyjne oddziaływanie na oskarżonego, wobec którego uprzednio orzekano już bezwzględne kary pozbawienia wolności, a pomimo faktu, że oskarżony przebywał uprzednio w warunkach izolacji penitencjarnej, nie odniosło to pożądanych rezultatów, albowiem oskarżony kolejny raz powrócił na drogę przestępstwa. Świadczyło to niewątpliwie o głębokiej demoralizacji oskarżonego i potrzebie jego dalszej intensywnej resocjalizacji w warunkach izolacji penitencjarnej. Tym samym sąd uznał, iż w okolicznościach niniejszej sprawy cel zapobiegawczy kary winien być zrealizowany przede wszystkim poprzez uniemożliwienie oskarżonemu popełniania kolejnych czynów zabronionych.

Na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 16 oraz z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1248 ze zm.) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. S. kwotę 672 zł (420 zł za jako stawkę minimalną w postępowaniu zwyczajnym przed sądem rejonowym oraz 20 % tej stawki za kolejne terminy rozprawy) plus VAT tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

W oparciu o art. 17 ust 1 i 2 ustawy z dn. 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983 Nr 49 poz. 223 ze zm.) sąd zwolnił oskarżonego od opłaty sądowej, zaś w oparciu o art. 624 § 1 kpk od wydatków postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa, gdyż uznał, że sytuacja materialna oraz pobyt w zakładzie karnym stanowi przeszkodę na drodze do uiszczenia przez niego należności sądowych.